

Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla

Deliller ve Mucizeler Ansiklopedisi

Muhammed ﷺ peygamberliğinin ve Kur'an'ın doğruluğunun delilleri

Bilimsel mucizeler · Tarihî ve arkeolojik tanıklar · Gerçekleşen kehanetler

Tevrat ve İncil'in müjdeleri · Cin, sihir ve gayb âlemi

Bir çocuğun anlayacağı şekilde açıklanmış · 157 renkli çizim

Gücüne göre sıralanmış 157 delil

Dördüncü Bölüm

Peygamberimizin ﷺ Hissî Mucizeleri

Sahabesinin kendi gözleriyle görüp bize kesintisiz senetlerle aktardıkları: parmaklarının arasından fışkıran su, ona duyduğu özlemle ağlayan hurma kütüğü ve Mekke'nin üzerinde ikiye ayrılan ay.

16 delil

Ay Mekke'nin Üzerinde Yarıldı

*Kıyamet yaklaştı ve ay yarıldı. Onlar bir mucize görseler yüz çevirirler ve:
Süregelen bir sihirdir, derler.*

Kamer suresi — 1-2. ayetler

Mekke halkının tamamının gördüğü bir olay — mümini de inkârcısı da

Sade sözlerle

Ay gökyüzünde iki parçaya ayrıldı; öyle ki insanlar ikisinin arasından Hira dağına gördüler. Müşrikler gördüklerini inkâr etmediler — **“Muhammed bize sihir yaptı”** dediler.

O zaman insanlar ne sanıyordu?

Kureyş, Peygamber'den ﷺ doğruluğunu ispat edecek gözle görülür bir mucize istiyordu. Mucize gerçekleşince “biz bir şey görmedik” demediler — ki en kolay ve en güvenli cevap buydu — gördüklerini sihirle açıkladılar. **Bu da başlı başına gördüklerinin itirafıdır.**

Bilim bugün ne diyor?

Ayet **gerçekleşmiş geçmiş zaman** kipiyle indi: “ay yarıldı” — “yarılacak” değil. Yarılma hadisi **Buhârî ile Müslim'in Sahih'lerinde**, sahabeden bir topluluktan birçok yolla rivayet edilmiştir: İbn Mes'ûd, Enes, İbn Abbas ve Müslim'de İbn Ömer. Cübeyr b. Mut'im'in hadisini Ahmed ile Hâkim rivayet etti; Hâkim onu Şeyhayn'ın şartına göre sahih saydı. İbn Mes'ûd'un hadisinde gördüklerinin tarifi vardır: “Nihayet dağı, ayın iki parçası arasında gördüler.” Hadis âlimlerine göre bu haber mütevatir derecesine ulaşmıştır.

Bu neden kesin bir mucizedir?

Buradaki delil, yalnızca olayda değil, **muhaliflerin tepkisindedir**. Ayet, onlar hayattayken Mekke'de kendilerine okunuyor ve ayın gözlerinin önünde yarıldığını bildiriyordu. Gerçekleşmemiş olsaydı, onlar için en kolay şey “Ne zaman? Biz görmedik” demektir. Üstelik onu yalanlamaya insanların en hevesliydi; şairlikle, sihirle ve delilikle suçlamaktan çekinmediler. Buna rağmen **inkârı değil, yorumu seçtiler** — ve bu, mümkün olan en güçlü şahitliktir. Ayetin kendisi de cevaplarını kaydetti: **“ve: Süregelen bir sihirdir, derler”** — delili ve ona verilen cevabı birlikte belgeledi.

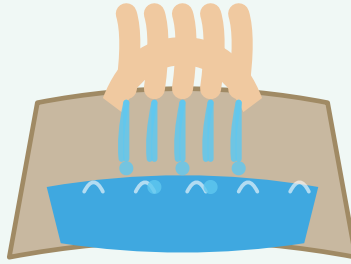
Parmaklarının Arasından Fışkıran Su

Elini o kabın içine koydu; su, pınarlar gibi parmaklarının arasından fışkırmaya başladı.

❖ *Biz de içtik ve abdest aldık. Enes'e: Kaç kişiydiniz, denildi. Yaklaşık üç yüz kişi, dedi.* ❖

Buhârî ve Müslim rivayet etti — müttefekun aleyh

Kaptan değil... parmakların arasından kaynadı

Yaklaşık üç yüz kişi tek kaptan içip abdest aldı

Enes, Câbir, İbn Mes'ûd ve başkalarının naklettiği bir sahne

Sade sözlerle

Su tükenmiş, insanlar susamıştı. Peygamber ﷺ elini küçük bir kabın içine koydu; **su, parmaklarının arasından pınarlar gibi fışkırdı** ve ordunun tamamı içip abdest aldı.

O zaman insanlar ne sanıyordu?

O yerde ne kuyu vardı ne yağmur. Çölde su, hayat memat meselesidir. Yüzlerce insan aynı anda suya muhtaçtı. Küçük bir kap ise, abdest ile içmeye birlikte tek bir adama bile yetmezdi.

Bilim bugün ne diyor?

Olay **iki Sahih'te** Enes b. Mâlik'ten, Câbir b. Abdullah'tan, Abdullah b. Mes'ûd'dan ve başkalarından; Hudeybiye'de, Tebük'te ve başka yerlerde olmak üzere farklı yerlerde rivayet edilmiştir. Birden çok kez olmuş ve binlerce kişi buna şahit olmuştur. İbn Mes'ûd şöyle der: "Biz mucizeleri bereket sayardık, siz ise korkutma sayıyorsunuz. Bir yolculukta Allah Resülü ﷺ ile birlikteydik; su azaldı ve şöyle buyurdu: Artan biraz su arayın..."

Bu neden kesin bir mucizedir?

Ayırt edici ayrıntı, kaynağın yeridir: kaptan değil, **"parmaklarının arasından"**. Bir haber uydurmak isteyen için en yakın yol, kabın dolduğunu söylemek olurdu — bu daha basittir. Ama suyun bir insan elinin parmakları arasından fışkırması, ancak görerek söylenebilecek tuhaf ve ayrıntılı bir tariftir. Daha önemlisi **şahitlerin sayısıdır**: Enes'in rivayetinde "yaklaşık üç yüz", Hudeybiye günü Câbir'in rivayetinde bin dört yüz. Bu kadar insanın gördüğü, sonra rivayet edilip yazıya geçirilen ve içlerinden bir kişinin bile inkâr etmediği bir haber, onlardan sonra uydurulmuş olamaz.

Bin Kişiyi Doyuran Bir Ölçek Arpa

Onu Allah Resulü'ne ﷺ getirdim... Buyurdu ki: Hendek halkını çağır. Onlar bin kişiydi... Allah'a yemin etti ki: Yediler, bırakıp gittiler; bizim tenceremiz ise hâlâ olduğu gibi fokurduyordu.

Buhârî ve Müslim rivayet etti — müttefekun aleyh

Hendek günü — insanların açlıktan karınlarına taş bağladığı gün

Sade sözlerle

Câbir, Peygamber'i ﷺ birkaç kişiye yetecek az bir yemeğe çağırdı; Peygamber ﷺ ise hendek kazan bin adamı çağırdı. **Hepsi doyuncaya kadar yediler, tencere ise hâlâ doluydu.**

O zaman insanlar ne sanıyordu?

Bu, kuşatmanın en çetin günlerindiydi. Müslümanlar açtı; öyle ki Peygamber ﷺ açlıktan karnına bir taş bağlamıştı. Yemek, bir ölçek arpa ile küçük bir oğlaktı — ancak tek bir haneye yeterdi. Câbir de yaptığı şey için karısından gizlice özür dilemişti.

Bilim bugün ne diyor?

Hadisin tamamı **Buhârî'nin Sahih'indedir**; Câbir b. Abdullah onu kendi hâlini anlatarak, ince ev ayrıntılarıyla rivayet eder: karısıyla konuşması, rezil olma korkusu, Peygamber'in ﷺ tencereyi ateşten indirmeyi yasaklaması ve kapağı açmadan kepçeyle alınmasını emretmesi. Câbir sonunda yemin eder: "Allah'a yemin etti ki yediler, bırakıp gittiler; **bizim tenceremiz ise hâlâ olduğu gibi fokurduyordu**" — yani hâlâ dopdolu kaynıyordu.

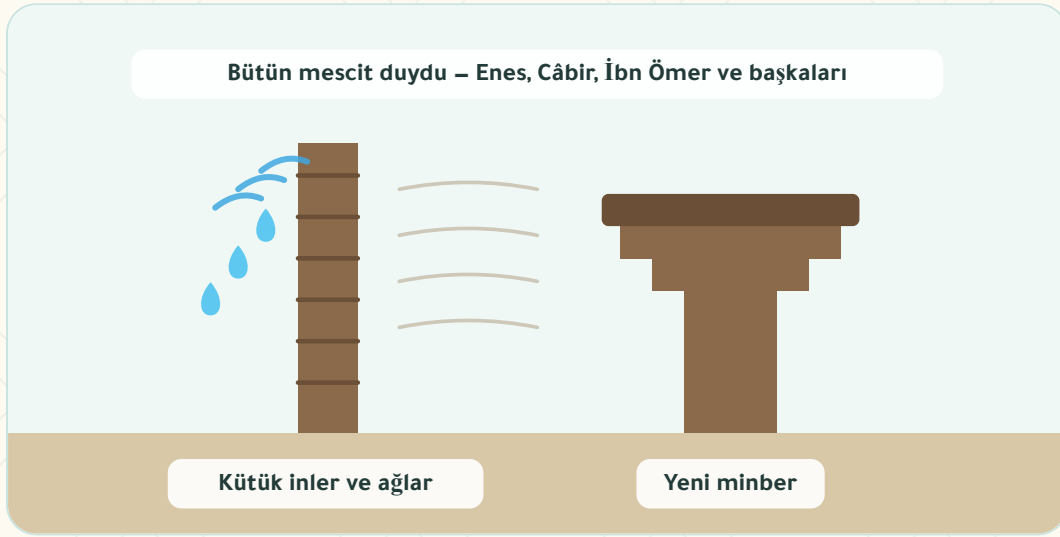
Bu neden kesin bir mucizedir?

Böyle bir olay uydurulamaz; çünkü tek bir yerde ve tek bir vakitte **bin şahidin** önünde geçti. Yalan olsaydı, orduda onu yalanlayacak yüzlerce kişi vardı; hem de aralarında fırsat kollayan münafıklar bulunuyordu. Daha ince olanı, râvinin **kendi sıkıntısını** ve yemeğin azlığından duyduğu korkuyu anlatmasıdır — kendini yüceltmek isteyen bir uydurmacının ekleyeceği bir ayrıntı değildir bu. Sahih kitaplarında bunun benzerleri de çoktur: Tebük'ün yemeği, İbnü'l-Cerrâh'ın hurması ve Câbir'in babasının, onda birini bile karşılamayacak hurmayla ödenen borcu.

Ona Hasret Çeken Hurma Kütüğü

Mescidin tavanı hurma kütükleri üzerineydi; Peygamber ﷺ hutbe verirken onlardan birinin yanında dururdu. Kendisine minber yapılıncâ... o kütükten, gebe devenin iniltisi gibi bir ses duyduk; nihayet Peygamber ﷺ gelip elini üzerine koydu ve o sustu.

Buhârî rivayet etti — sahih

Onuncu ayındaki gebe bir devenin iniltisi gibi inleyen hurma kütüğü

Sade sözlerle

Peygamber ﷺ bir hurma kütüğüne dayanarak hutbe verirdi. Kendisine minber yapılıncâ **kütük ağladı ve inledi**; öyle ki mescitteki herkes duydu — bunun üzerine ﷺ inip onu kucakladı ve kütük sustu.

O zaman insanlar ne sanıyordu?

Kütük, hissi olmayan kuru bir odundur. Onuncu ayındaki gebe bir devenin sesi gibi duyulur bir ses çıkarması, hiçbir şeye kıyaslanamaz. Üstelik mescit o gün, bir cuma günü, insanlarla doluydu.

Bilim bugün ne diyor?

Hadis **Buhârî'nin Sahih'inde** ve başka kitaplardadır; sahâbeden bir topluluktan pek çok yolla rivayet edilmiştir: Câbir b. Abdullah, Enes b. Mâlik, Abdullah b. Ömer, Übey b. Kâ'b, Sehl b. Sa'd, Büreyde ve başkaları — o kadar ki ilim ehli onu **mütevâtir** haberlerden saymıştır. Hasan-ı Basrî bunu naklederken şöyle demiştir: "Ey Müslümanlar topluluğu! Bir odun parçası özleminden Allah Resulü'ne ﷺ hasret çekiyor; siz ona hasret çekmeye daha lâıksınız."

Bu neden kesin bir mucizedir?

Delilin dayandığı nokta, bunun **Medine Mescidi'nde bir cuma günü** olmasıdır; yani şehrin en büyük haftalık topluluğunun önünde, bir köşede ya da birkaç kişinin yanında değil. Sahâbeden pek çok kişi, her biri kendi lafzıyla rivayet etmiş ve sesi birbirine çok yakın şekilde tarif etmiştir — "gebe devenin iniltisi gibi". Haberi hayalin üstüne çıkaran son ayrıntı ise şudur: **elini üzerine koyunca sustu**; bir rivayette de şöyle buyurmuştur: "Ona sarılmasaydım, kıyamet gününe kadar inlerdi." Koca bir mescidin gördüğü, sonra onlarca sahâbenin naklettiği ve orada bulunanlardan hiçbirinin inkâr etmediği bir haber.

Hiç Görmediği Kudüs'ü Tarif Etti

Kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketli kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah'ın şanı yücedir.

İsrâ suresi — 1. ayet

Sabah Kureyş'e haber verdi; onlar da mescidi kapı kapı tarif etmesini istediler

🔍 Sade sözlerle

Peygamber ﷺ bir gecede Mekke'den Kudüs'e götürüldü. Kureyş'e haber verince onu yalanladılar ve **mescidi tarif etmesini istediler** — içlerinde orayı görmüş olanlar vardı. O da öyle tarif etti ki: "Tarife gelince, doğru söyledi" dediler.

⌚ O zaman insanlar ne sanıyordu?

Mekke ile Kudüs arası yaklaşık 1.200 kilometredir; kervan bu yolu gidiş bir ay, dönüş bir ay daha alır. Peygamber ﷺ ise **hayatında Kudüs'ü hiç görmemişti**. Mekke'de ise Şam'a gitmiş, mescidi görmüş ve alâmetlerini bilen pek çok tüccar vardı. Böylece meydan okuma en tehlikeli biçimindeydi: **muhaliflerinizin bildiği, sizin bilmediğiniz bir yeri tarif etmek.**

🔗 Bilim bugün ne diyor?

Olay **iki Sahih'te** ve başka kitaplardadır. Buhârî ile Müslim, Câbir'den —Allah ondan razı olsun— Peygamber'in ﷺ şöyle dediğini rivayet eder: "Kureyş beni yalanlayınca Hicr'de durdum; Allah bana Kudüs'ü gösterdi, **ben de ona bakarak alâmetlerini onlara haber vermeye başladım.**" Bir rivayette kapılarının sayısını sordular, o da onları tek tek saydı. Sonra yolda olan bir kervanlarını, tarifini ve varış vaktini haber verdi — kervan tam dediği gibi geldi.

✦ Bu neden kesin bir mucizedir?

Bu, tek bir mecliste yapılan **anında, doğrudan ve yanlışlanabilir** bir sınavdır. Ondan, bilinmeyen gaip bir şeyi tarif etmesi istenmedi; **soranların bildiği**, kendisinin bilmediği bir yeri tarif etmesi istendi. Tek bir ayrıntıdaki tek bir hata, davetin aynı gün yıkılmasına yeterdi. Tarifin doğruluğunu kabul ettiler, sonra da yüz çevirdiler — her mucize karşısındaki âdetleri gibi. En güçlü şahit ise **kervan haberidir**: kendi kervanlarının nerede olduğunu ve ne zaman varacağını onlara bildirdi; beklediler ve dediği gün, dediği gibi buldular. Onun eliyle değil, kendi elleriyle gerçekleşen bağımsız bir doğrulama.

Savaştan Önce Ölümlerin Düşeceği Yerler

Allah Resulü ﷺ bir gün önce bize Bedir ehlinin düşeceği yerleri gösteriyor ve: İnşallah yarın falancanın düşeceği yer burasıdır, diyordu. Dedi ki: Onlardan hiçbiri, Allah Resulü'nün ﷺ elini koyduğu yerden şaşmadı.

Müslim rivayet etti — sahih

Yerleri savaştan bir gün önce eliyle belirledi

“Hiçbiri Allah Resulü'nün ﷺ elini koyduğu yerden ayrılmadı”

Ebu Cehil

Utbe

Şeybe

Ümeyye

Velid

Nevfel

Kumda işaretlenmiş yerler... cesetler tam onların üzerinde bulundu

♀ Sade sözlerle

Bedir savaşından bir gün önce Peygamber ﷺ savaş meydanında yürüyerek eliyle yerdeki noktaları gösteriyor ve **burada falanca öldürülecek, burada falanca** diyordu. Savaş olunca, onlardan hiçbiri işaret ettiği yerin dışına düşmedi.

⌘ O zaman insanlar ne sanıyordu?

Bedir ilk büyük karşılaşmaydı: Müslümanlar üç yüz küsur, müşrikler ise yaklaşık bin kişiydi. Kimin kazanacağını kimse kestiremezken, öldürülecekleri adlarıyla ve düşecekleri yerlerle belirlemek hiç mümkün değildi. Savaşta insanlar yer değiştirir, hücum eder ve kaçarlar; bu yüzden **her adamın düşeceği toprak parçasını** belirlemek hiçbir şeye kıyaslanamaz.

⚙ Bilim bugün ne diyor?

Hadis **Müslim'in Sahih'inde**, Enes b. Mâlik'ten ve Ömer b. Hattâb'dan gelir. Enes'in rivayetinde: “Şöyle demeye başladı: Yarın falancanın düşeceği yer burasıdır — ve elini yere şuraya, şuraya koyuyordu. Dedi ki: **Onlardan hiçbiri, Allah Resulü'nün ﷺ elini koyduğu yerden şaşmadı.**” Savaştan sonra kuyunun başında durup onlara adlarıyla seslendiği de sabittir: “Ey falan oğlu falan, ey falan oğlu falan! Rabbinizin size vaat ettiğini gerçek buldunuz mu?”

✦ Bu neden kesin bir mucizedir?

Buradaki haber, **gerçekleşmeden önce toprağın üzerine kaydedilmiştir** ve onu ordunun tamamı görmüştür. Yalanlanmaya en açık haberlerdendir: üç yüz şahidin önünde her şeyin boşa çıkması için, tek bir adamın başka bir yere düşmesi yeterdi. Üstelik üç şeyi bir arada topladı: **kişileri adlarıyla belirlemek, öldürüleceklerini kesin söylemek** — yani sayıca az olan tarafın kazanacağını — ve **düşecekleri noktayı karışıyla tayin etmek**. Tek bir haberde üç kayıt; ertesi gün iki ordunun gözü önünde gerçekleşti.

Ağlayıp Şikâyet Eden Deve

Deve, Peygamber ﷺ görünce inledi ve gözlerinden yaşlar boşandı. Peygamber ﷺ ona doğru gelip kulaklarının arkasını sıvazladı, deve sustu. Sonra buyurdu: Bu devenin sahibi kim? ...

❖ Allah'ın sana mülk olarak verdiği bu hayvan hakkında Allah'tan korkmuyor musun? O bana, kendisini aç bıraktığını ve yorup bitirdiğini şikâyet etti. ❖

Ebu Davud rivayeti — Elbani sahih saydı

Deve ona doğru yürüdü ve gözleri yaşardı — sahibinin gözü önünde

🔍 Sade sözlerle

Peygamber ﷺ Ensardan bir adamın bahçesine girdi; yanına **ağlayan** bir deve geldi. Başını sıvazlayınca deve sakinleşti. Sonra sahibini çağırıp ona şöyle dedi: **“O bana, kendisini aç bıraktığını ve yorduğunu şikâyet etti.”**

⌘ O zaman insanlar ne sanıyordu?

Hayvan şikâyet etmez, ondan bir şey de anlaşılmaz. Bir adamın devesiyle ilişkisi ise ikisi arasında kalan özel bir iştir; yalnızken ona nasıl davrandığını kimse bilmez. Yani bu haberde iki şey birdendir: **bir hayvanın şikâyetini anlamak** ve **yalnızca sahibinin bildiği bir sırra vâkıf olmak**.

🔧 Bilim bugün ne diyor?

Hadis, Abdullah b. Ca'fer radiyallahu anhümeden Sünen-i Ebu Davud ve Müsned-i Ahmed'de yer alır; Elbani ve başkaları sahih saymıştır. Sahih kitaplarda sağlam benzerleri vardır: **Hayber'deki zehirli koyun** hadisi — kol kemiği ona zehirli olduğunu haber vermiş, o da elini çekip ashabına ellerini çekmelerini emretmiştir (Ebu Davud ve Darimi; olayın aslı iki Sahih'tedir) — ve çobanla konuşup ona Peygamberin ﷺ ortaya çıkışını haber veren **kurt hadisi** (Ahmed rivayet etti, sahih sayıldı). Araplar böyle bir şeyi hiç bilmiyor, aksine onu pek büyük görüyorlardı.

★ Bu neden kesin bir mucizedir?

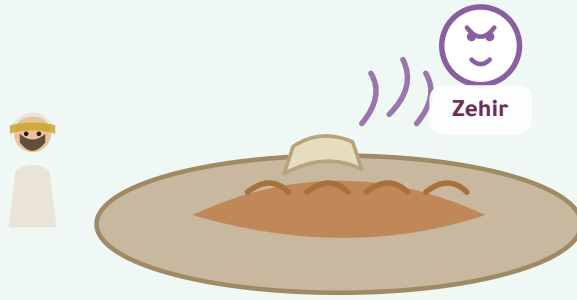
Olayı anlamlı kılan şey, onun pratik sonucudur. Peygamber ﷺ alameti göstermekle yetinmedi, onu **hayvana merhamet hükmüne** dönüştürdü: “Allah'ın sana mülk olarak verdiği bu hayvan hakkında Allah'tan korkmuyor musun?” Bu, sünnetindeki koca bir bölümle uyumludur: hayvana işkence etmenin ve onu nişan tahtası edinmenin yasaklanması, hapsettiği bir kedi yüzünden cehenneme giren kadının hadisi, su verdiği bir köpek yüzünden bağışlanan adamın hadisi. Bunun, hayvanlarını hiçe sayan bir çevrede miladî yedinci yüzyılda gelmesi — üstelik dünyadaki ilk hayvanları koruma derneğinden bin yıldan fazla önce — başka bir delildir.

Ona Haber Veren Zehirli Koyun

Hayber'de bir Yahudi kadın ona, zehirlediği kızarmış bir koyun hediye etti ... Ondan bir lokma aldı, fakat yutmadı ve şöyle dedi: Bu kemik bana zehirli olduğunu haber veriyor.

Ebu Davud ve Darimi rivayeti — isnadı hasen, aslı iki Sahih'tedir

Hayber fethinden sonra hediye olarak yemeğe katılan zehir

Yemedi ve arkadaşlarını uyardı – lokmayı yutan dışında kurtuldular

Bir kadın onu denemek istedi: peygamberse haber verilir, kralsa ondan kurtuluruz

Sade sözlerle

Bir Yahudi kadın Peygambere ﷺ içine zehir koyduğu kızarmış bir koyun hediye etti. Bir lokma aldığı anda **onu yutmadı** ve şöyle dedi: "Bu kol kemiği bana zehirli olduğunu haber veriyor."

O zaman insanlar ne sanıyordu?

Bu, Hayber'in fethinden sonraydı; düşmanlık açık ve diri idi. Kızarmış ete karıştırılan zehir ise ne gözle ne de kokuyla anlaşılır. Kadın da sorulduğunda bilmek istediğini söyledi — **"peygamberse kendisine haber verilir; kralsa ondan kurtuluruz"**. Yani işi, kesin bir deney olacak biçimde kurmuştu.

Bilim bugün ne diyor?

Olay **Sahih-i Buhari ve Sahih-i Müslim**'de, ayrıca Sünen-i Ebu Davud ve Darimi'de; Enes, Ebu Hüreyre, Cabir, İbn Abbas ve başkalarından nakledilir. Kadının kendi itirafı ve bu fiildeki maksadı da içinde rivayet edilmiştir. Bısr b. Bera radiyallahu anh ise lokmasını uyarıdan önce yuttuğu için öldü — hiçbir uyduranın eklemeyeceği bir ayrıntı, çünkü alametin her zararı önlemediğini gösterir.

Bu neden kesin bir mucizedir?

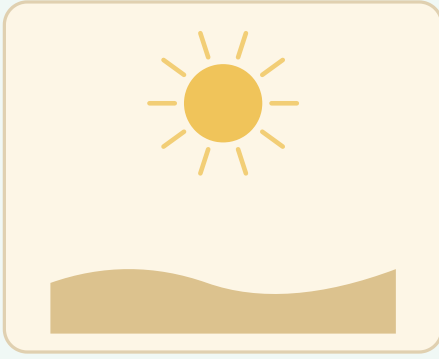
Bu olayın en önemli yanı, **deneyi düşmanın kendisinin kurmuş** ve şartını önceden ilan etmiş olmasıdır: peygamberlik, zehirden haberdar edilmesiyle bilinecekti. Sonra şart harfi harfine gerçekleşti ve kadın bunu insanların önünde itiraf etti. Ardından delil bir kat daha güçlendi: en meşhur rivayetlerde **Peygamber ﷺ onu bağışladı** — bu, korkup intikam alanın değil, güvende olanın davranışıdır. Naklin dürüstlüğüne kesinleştiren son ayrıntı ise **bir sahabenin zehirden ölmesinin** anılmasıdır; rivayet olayı süslemedi, onu tam bir zafer diye anlatmadı, tatlısıyla acısıyla nakletti.

İstekle Yağan, İstekle Duran Yağmur

Ellerini kaldırıp şöyle dedi: Allah'ım, bize yağmur ver ... Vallahi gökte tek bir bulut görmüyorduk ... Daha elini indirmeden bulutlar dağlar gibi yükseldi; daha inmeden yağmur sakalından süzülüyordu.

Buhari ve Müslim rivayeti — müttefekun aleyh

Sonra dua etti ve durdu — yalnız Medine'den açıldı

Bulutsuz, açık bir gök

Tam bir hafta yağmur

Medine güneşin altında, çevresi yağmurda — Enes'in anlattığı gibi

Sade sözlerle

Cuma hutbesinde bir adam gelip kuraklıktan şikâyet etti. Peygamber ﷺ ellerini kaldırıp dua etti — **gökyüzü açıldı, tek bir bulut yoktu**. Daha elini indirmeden bulutlar yükseldi ve tam bir hafta yağdı; öyle ki yağmurun çokluğundan şikâyet ettiler. O da dua etti ve yağmur durdu.

O zaman insanlar ne sanıyordu?

Yağmur duası milletlerde eski bir âdettir, ama umulan bir yakarıştır; yerine getirilen bir söz değil. Yağmur da açık bir gökten birkaç dakika içinde inmez. Bunun **birbirinin tersi iki kez** gerçekleşmesi — istekle yağması, sonra istekle kesilmesi — her tesadüf ihtimalinin dışına çıkar.

Bilim bugün ne diyor?

Hadis, Enes b. Malik radiyallahu anhtan **her iki Sahih**'te yer alır. Enes sahneyi dikkat çekici bir kesinlikle anlatır: gök tamamen açıldı, bulutlar "dağlar gibi" yükseldi, yağmur ertesi cumaya kadar sürdü. Sonra Peygamber onun kaldırılması için dua edince Enes şöyle der: **"Yağmur kesildi, biz de güneşte yürüyerek çıktık"**; bir rivayette: "Elbisenin sıyrılması gibi Medine'nin üzerinden sıyrıldı" — yani yağmur **yalnızca** Medine'den çekildi, çevresinde ise devam etti.

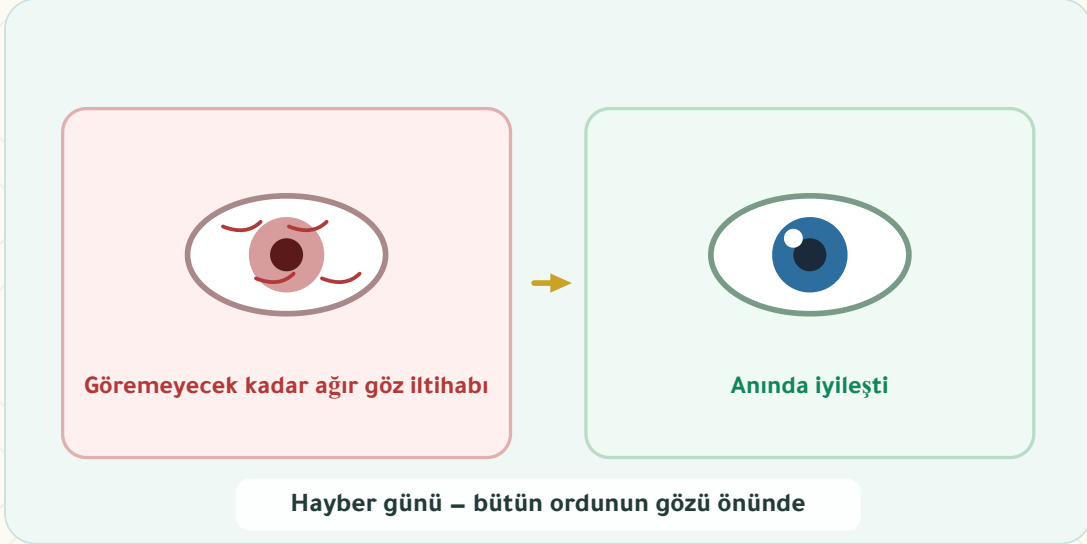
Bu neden kesin bir mucizedir?

Haberin en güçlü yanı bu son ayrıntıdır. Duadan sonra yağmurun yağması için "mevsimine denk geldi" denebilir. Fakat **çevresinde sürerken yalnızca Medine'den çekilmesi** tesadüfle açıklanamaz ve Medine halkının tamamı bunu tek bir günde kendi gözleriyle görür. İkinci duanın ifadesine de dikkat edin; son derece incedir: **"Allah'ım, çevremize; üzerimize değil"** — yağmurun büsbütün kaldırılmasını değil, insanların ona ihtiyacı olduğu için Medine'den çevresine çevrilmesini istedi. Ve dua ettiği o ince biçimde gerçekleşti.

Ali'nin Gözü... ve Katade'nin Gözü

Gözlerine tükürdü ve ona dua etti; hiç ağrısı olmamış gibi iyileşti.

Buhari ve Müslim rivayeti — müttefekun aleyh

Ali'nin gözleri ağrıdan neredeyse görmüyordu; az sonra sancak elindeydi

Sade sözlerle

Hayber günü Peygamber ﷺ şöyle dedi: **Yarın sancağı, Allah'ı ve Resulünü seven bir adama vereceğim.** Sonra Ali'yi istedi — gözleri hastaydı, göremiyordu — **gözlerine tükürdü ve o anda iyileşti**; ardından Hayber onun eliyle fethedildi.

O zaman insanlar ne sanıyordu?

Göz iltihabı o çevrede bilinen bir hastalıktı ve sabırdan, günlerin geçmesinden başka çaresi yoktu. Birkaç dakikada da iyileşmez. Üstelik olay çetin bir askerî anda geçti; ordu sancağın kime verileceğini merakla bekliyordu — Ömer şöyle der: "Emirliği yalnız o gün arzuladım."

Bilim bugün ne diyor?

Hadis, Sehl b. Sa'd, Ebu Hüreyre ve Seleme b. Ekva'dan **her iki Sahih**'te yer alır. Benzeri, Uhud günü **Katade b. Nu'man** radiyallahu anhin gözü hakkında sabit olandır: gözü, yanağına akacak kadar yaralandı; Peygamber ﷺ onu eliyle yerine koydu ve ona dua etti, o göz iki gözünün daha güzeli ve daha keskin göreni oldu. Bu, torunu halife Ömer b. Abdülaziz'e anlatacak kadar ailesinde bilinir kaldı.

Bu neden kesin bir mucizedir?

Bu olayı bir iddia olmaktan çıkaran iki şey vardır. Birincisi, **seferberlik anında koca bir ordunun önünde** gerçekleşmesidir; bütün gözler sancağı taşıyacak kişinin üzerindeydi. İkincisi — ve daha önemlisi — şifanın kendi başına bir amaç değil, **bir görevi yerine getirmenin şartı** olmasıdır: sancak hemen ona verildi, savaşıma çıktı ve kale aynı gün onun eliyle fethedildi. Gerçekten iyileşmemiş olsaydı bu, daha o saatte ortaya çıkardı. Katade'nin gözüne gelince, izi **onlarca yıl boyunca görülür** kaldı — insanların, adamın yüzünde ömrü boyunca gördüğü bir işaret; yalnızca anlatılan bir haber değil.

Süraka ve Yere Batan Atı

*Atımla giderken ... atım tökezledi, ben de üzerinden düştüm ... Sonra atıma bindim;
o iki kişi gözüme görününce atın ön ayakları dizlerine kadar yere battı.*

Buhari rivayeti — sahih

Yüz deve umuduyla yola çıkan bir takipçi... eman dileyerek döndü

Sade sözlerle

Süraka, hicrette Peygamberi ﷺ ve Ebu Bekir'i kovalamak üzere yola çıktı. Onlara her yaklaştığında **atının ayakları sert zemine gömülüyor**, dizlerine kadar batıyordu. Engellendiğini anladı ve onlardan eman diledi.

O zaman insanlar ne sanıyordu?

Kureyş, Muhammed'i ﷺ ölü ya da diri getirene yüz deve vaat etmişti. Süraka ise iz sürmeyi ve kıyafet ilmini bilen Benî Müdlic'ten usta, tecrübeli bir atlıydı. Sahne, kaçacak yeri olmayan açık bir çöldeydi; iki adam da korumasızdı.

Bilim bugün ne diyor?

Kıssa bütün ayrıntılarıyla **Sahih-i Buhari**'de, Aişe ve Ebu Bekir'den gelen uzun hicret hadisi içindedir ve **Süraka'nın kendisi anlatır** — Müslüman olduktan sonra. Atının altında defalarca battığını, oklarla fal baktığını ve hoşlanmadığı sonuç çıkınca ona uymadığını, sonunda ümidi kesilince eman diye seslenip onlara azık ve eşya sunduğunu söyler. Peygamber ﷺ ona bir eman yazısı yazdı; o da bunu Mekke'nin fethi günü getirdi. İşte o anda Peygamber ﷺ ona şöyle dedi: "Kisra'nın iki bileziğini taktığın zaman halin nice olur?" — ve onları sonradan taktı.

Bu neden kesin bir mucizedir?

Haberin en güçlü yanı, **ravisinin düşmanın kendisi olmasıdır**. Süraka olay günü Müslüman değildi; ödüle göz dikmiş takipçiydi. Yıllar sonra Müslüman oldu ve başından geçeni insanlara anlattı. Düşmanın kendi aleyhine, başarısızlığını ve gördüğünü itiraf eden şahitliği ise nakil âlimlerince en yüksek ispat derecelerindendir. Uydurulamayacak şu tuhaf ayrıntıya da dikkat edin: at **bir kez değil, birkaç kez battı** ve o her seferinde takibe geri döndü, en sonunda ümidini kesti. Bir kıssa uyduran takipçi, onu öldürme teşebbüsündeki bu ısrarı tekrar tekrar anlatmazdı.

Selman-ı Farisi ve Üç Alamet

Bana onun vasfını anlattı: sadaka yemez, hediye kabul eder ve iki omzunun arasında nübüvvet mührü vardır.

Ahmed ve İbn Hibban rivayeti — isnadı hasen

Bizzat sınıdığı üç alamet

Ona sadaka sundu... yemedi

Ona hediye sundu... onlarla yedi

Sırtına baktı ve nübüvvet mührünü gördü

Ve oracıkta Müslüman oldu

Bu üç alameti aramak için Fars'ı ve Şam'ı aşan bir adam

Bi'setten önce bir Hristiyan rahipten işitilen alametler... ve bulundu

Sade sözlerle

Selman-ı Farisi kavminin dinini bıraktı ve hakikati arayarak ülkeleri dolaştı; sonunda bir rahip ona beklenen peygamberin üç alametini bildirdi. Medine'ye vardığında **üç alametin üçünü de kendisi sınıadı ve onları buldu** — ve Müslüman oldu.

O zaman insanlar ne sanıyordu?

Şam'da ve başka yerlerde Ehl-i Kitap, Arap topraklarında gönderilecek bir peygamberi bekliyor ve alametlerini nesilden nesile aktarıyordu. Selman, Fars diyarından çıkıp uzun yıllar rahipler arasında dolaştı; sonunda köle olarak satıldı ve Medine'ye ulaştı — hicretten yıllar önce.

Bilim bugün ne diyor?

Kıssayı Selman'ın kendisi Müsned-i Ahmed'de, Sahih-i İbn Hibban'da ve İbn İshak'ın siyerinde anlatır. Anlattığına göre hurma getirip "bu sadakadır" dedi. Peygamber ﷺ ahabına "yiyin" dedi, kendisi yemedi. Sonra başka hurma getirip "bu hediyedir" dedi; onlarla birlikte yedi. Ardından Selman bakmak için arkasına dolandı; Peygamber ﷺ ne istediğini anladı ve ridasını sırtından indirdi. Selman mührü gördü, üzerine kapanıp öperek ağladı.

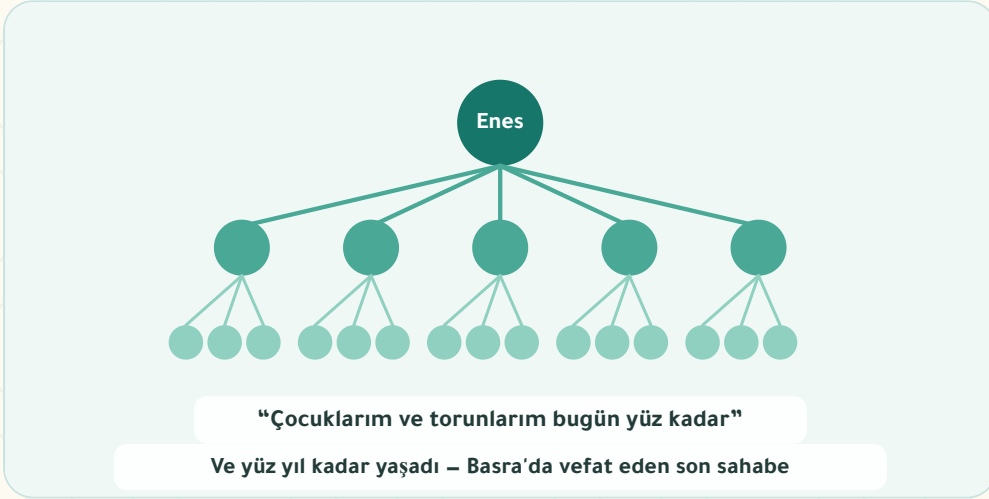
Bu neden kesin bir mucizedir?

Bu kozmik bir mucize değil, kelimenin tam anlamıyla **düzenli bir bilimsel testtir**: önceden belirlenmiş hipotezler, her biri için bir deney ve kabul ya da reddedilecek bir sonuç. Selman bir mantık yürütmeye veya bir duyguyla değil, **üç şartın üçü birden gerçekleşikten** sonra Müslüman oldu. En ince olanı ikinci alamettir: **sadaka ile hediye** arasındaki ayırım — Peygambere ﷺ özgü bir şer'î hükümdür (sadaka ona haram, hediye helaldir) ve kimsenin tahminle isabet etmesi mümkün değildir. Birçok rivayette, bi'setten önce rahiplerin, hahamların ve haniflerin beklenen bir peygamberden söz ettiği ve alametlerini anlattığı geçer — Rahip Bahira ile İbrahim'in dinini arayarak bi'setten önce ölen Zeyd b. Amr b. Nüfeyl gibi. Sonra Yahudilerin âlimi Abdullah b. Selâm, onun Medine'ye gelişinin ilk anında kendisini tanıdı ve Müslüman oldu.

Enes'e Dua Etti... Ensarın En Çok Malı ve Evladı Olanı Oldu

Allah'ım, onun malını ve evladını çoğalt, ona verdiklerini bereketli kıl. Enes der ki: Vallahi malım pek çoktur; bugün çocuklarım ve torunlarım yüze yakın sayılmaktadır.

Buhari ve Müslim rivayeti — müttefekun aleyh

Fakir bir evde edilen bir dua... sahibi gerçekleşmesini ömrü boyunca gördü

Sade sözlerle

Ümmü Süleym, Peygamberden ﷺ oğlu Enes'e dua etmesini istedi; o da ona **çok mal, çok evlat ve bereket** diye dua etti. Enes bunların hepsini kendi gözüyle görecektir ve insanlara anlatacak kadar yaşadı.

O zaman insanlar ne sanıyordu?

Enes o gün on yaşında küçük bir çocuktuk ve Peygambere ﷺ on yıl hizmet etti. Ailesi, Ensarın ne en zenginlerinden ne de en kalabalıklarındandı. Dua ise bir ömür sonra ölçülebilecek **üç belirli şeyi** kapsıyordu: mal, evlat ve ikisindeki bereket.

Bilim bugün ne diyor?

Hadis **her iki Sahih**'tedir. Gerçekleşmesini onlarca yıl sonra bizzat Enes anlatır ve Allah'a yemin eder: “Malım pek çoktur; bugün çocuklarım ve torunlarım yüze yakın sayılmaktadır.” Bir rivayette, Haccac Basra'ya gelmeden önce soyundan yüz yirmi kadar kişi defnedilmişti. Bahçesi yılda iki kez meyve veriyordu. Yüz yıla yakın yaşadı ve **Basra'da vefat eden son sahabe** oldu.

Bu neden kesin bir mucizedir?

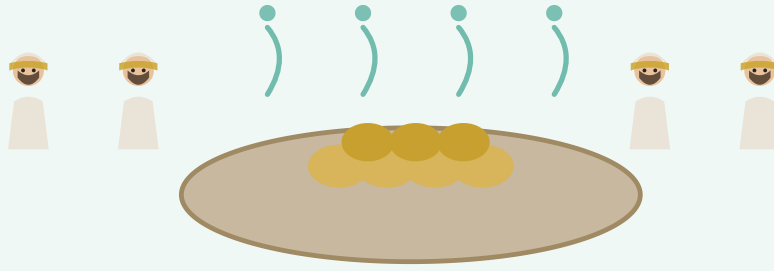
Bu, farklı bir delil türüdür: **gerçekleşmesine bizzat kendisinin şahit olduğu ve anlattığı bir haber.** Ravi hem bundan yararlanan hem de şahit olandır; bunu Basra'da, halini bilen binlerce kişinin arasında anlatır ve onlar evladını, torunlarını ve malını görürler. Abartsaydı kendi şehrinin halkı onu yalanlardı. Bunun pek çok sağlam benzeri vardır: İbn Abbas'a fıkıh ve Kur'an tefsiri için dua etmesi — o da “ümmetin âlimi” oldu; Sa'd b. Ebi Vakkas'a duasının kabul olması için dua etmesi — duası kabul edilen, bedduasından sakınılan biri oldu; kibrinden sol eliyle yiyen adama beddua etmesi — o da elini bir daha ağzına kaldıramadı. Ayrı ayrı kişiler hakkında ayrı ayrı haberler; her biri tek başına yalanlanmaya açık.

Önünde Tespih Eden Yemek

Yemek yenirken onun tespihini işitirdik.

Buhari rivayeti — sahih

Yenirken yemekten duyulan bir ses

Orada bulunanlar duydu – İbn Mes'ûd radiyallahu anh rivayet etti

Bu alametleri korku değil, bereket sayıyorlardı

Sade sözlerle

İbn Mes'ud radiyallahu anh şöyle der: **“Yemek yenirken onun tespihini işitirdik”** — yani Peygamberin ﷺ huzurunda yemekten çıkan bir tespih sesi duyuyorlardı.

O zaman insanlar ne sanıyordu?

Cansızın sesi yoktur. Yemek de sessizce yenir. Ondan tespih işitilmesi ise kimsenin tecrübesinde benzeri olmayan bir şeydir. Böyle bir şey Peygamberden ﷺ başkası hakkında nakledilmemiştir.

Bilim bugün ne diyor?

Rivayet, **Sahih-i Buhari**'de “İslam'da nübüvvet alametleri” bölümündedir. Abdullah b. Mes'ud bunu çoğul kiple anlatır: **“İşitirdik”** — yani tek bir ferdî olay değil, tekrarlanan toplu bir gözlem. Benzeri, avucunda **çakıl taşlarının tespih etmesi** ve Mekke'de bir taşın ona selam vermesidir; Sahih-i Müslim'de Cabir b. Semüre'den: “Mekke'de bir taş bilirim, ben gönderilmeden önce bana selam verirdi; onu şimdi de bilirim.”

Bu neden kesin bir mucizedir?

Gücün bulunduğu yer, çoğul ve süreklilik kipidir: **“İşitirdik”**. Bir kez olsaydı “İşittik” denirdi. Kullanılan kip ise tekrarı ve alışkanlığı gösterir — yani bu, aralarında bilinen, alışılmış bir şeydi. Böylesi, yüzlerce canlı şahidin bulunduğu bir ortamda uydurulmaz. Kur'an da bu bahsin genel esasını koyar: **“Hiçbir şey yoktur ki O'nu hamd ile tespih etmesin; fakat siz onların tespihini anlamazsınız”** — tespih her şeyde süregider; Peygamberin ﷺ huzurunda olan şey ise **onu işitmenin önündeki perdenin kaldırılmasıdır**, yeni bir şeyin meydana getirilmesi değil.

Artık Biz Onlara Gideriz, Onlar Bize Gelmez

Vallahi, ben senin önünde ölmedikçe sana ulaşamazlar ... Hendek günü de Peygamber

❖ *ﷺ şöyle buyurdu: Artık biz onlara gideriz, onlar bize gelmez; biz onlara yürürüz.* ❖

Buhari rivayeti — sahih

Kuşatmanın en zorlu anında söylenmiş stratejik bir gayb haberi

Hendek, h. 5

Hudeybiye, h. 6

Hayber, hicrî 7

Mekke Fethi, h. 8

"Artık biz onlara "Güven içinde gireceksin" "Sancağı mutlaka vereceğim" Denen her şey oldu

Hendek'ten sonra Kureyş Medine'ye bir kez bile saldırmadı

İnisiyatifin tam tersine dönüşü... gerçekleşmeden önce ilan edildi

🔍 Sade sözlerle

Ahzab orduları Medine'den çekildikten sonra Peygamber ﷺ şöyle dedi: **"Artık biz onlara gideriz, onlar bize gelmez; biz onlara yürürüz."** Ve o günden sonra Kureyş Medine'ye bir daha hiç saldırmadı.

⌘ O zaman insanlar ne sanıyordu?

Hendek'teki kuşatma, Müslümanların başından geçen en çetin şeydi. Medine'nin çevresinde on bin savaştı, içeride ahdi bozan Benî Kurayza Yahudileri, açlık, soğuk ve korku. Kur'an şöyle der: **"yürekler ağızlara gelmişti ve siz Allah hakkında türlü türlü zanlarda bulunuyordunuz"**. İşte tam o anda inisiyatifin el değiştirdiği ilan edildi.

🔗 Bilim bugün ne diyor?

Hadis **Sahih-i Buhari**'dedir. Ve dediği gibi harfi harfine gerçekleşti: Hendek'ten sonra (h. 5) Kureyş bir daha Medine'ye gazaya çıkmadı. Aksine inisiyatif Müslümanlara geçti: h. 6 Hudeybiye, h. 7 Hayber, h. 8 Mekke'nin fethi, sonra Huneyn ve Tebük. Bu, bütün siyer ve tarih kitaplarında ittifak edilen askerî bir gerçektir.

✦ Bu neden kesin bir mucizedir?

Bu **ruhanî değil, stratejik bir haberdir**; onu saf tarihî incelemeye açık kılan da budur. Üstelik **mümkün olan en kötü anda** söylendi — bütün karineler tersini söylerken. Bilinen kural şudur: boğucu bir kuşatmadan kurtulan kimse, saldırmakla değil halini onarmakla meşgul olur. Hadisin ifadesine dikkat edin: "galip geleceğiz" demedi — bu, her şeye ihtimali olan genel bir sözdür — bilakis **inisiyatifin el değiştirmesini** belirledi: "biz onlara yürürüz". Bu da sonraki üç yılda fiilen olanın tam bir tasviridir: ondan sonraki bütün seferler Medine'ye gelen değil, Medine'den çıkan seferlerdi.

Bu Haberlere Niçin Güveniriz?

Ey iman edenler! Size bir fasık bir haber getirirse, bilmeden bir topluluğa zarar verip yaptığınıza pişman olmamak için onun doğruluğunu araştırın.

Hucurat suresi — 6. ayet

Hadis âlimlerine göre haber kabul ölçütleri

- ✓ Her ravinin adıyla anıldığı kesintisiz bir senet
- ✓ Her ravinin doğruluğu ve zabtı – yazılı biyografisiyle
- ✓ Haberde şüzûz ve gizli illet bulunmaması
- ✓ Güvenilir ravilerin lafız ve manada uyuşması

Başka hiçbir ümmette benzeri olmayan bir ilim

Cerh ve ta'dil ilmi: yüz binlerce ravinin hayatı kayda geçirilmiş ve incelenmiştir

♀ Sade sözlerle

Bu haberler bize, insanların ağızdan ağıza aktardığı hikâyeler olarak ulaşmadı. **Sağlam bir belgeleme sistemi** üzerinden ulaştı: her haberin adı sanı belli bir ravi zinciri, her ravinin de doğruluğunu ve hafızasını inceleyen yazılı bir biyografisi vardır.

✂ O zaman insanlar ne sanıyordu?

İslam'dan önceki milletler, peygamberlerinin haberlerini isnatsız naklederdi. Kimin kimden naklettiği, ne zaman yazıya geçirildiği, nakledenin güvenilir olup olmadığı bilinmez. Bu yüzden milletlerin kitaplarında sahih ile uydurma, tarih ile efsane birbirine karıştı.

🔗 Bilim bugün ne diyor?

Müslümanlar **isnat ilmini** ve **cerh ve ta'dil ilmini** ortaya koydular; yüz binlerce ravinin biyografisini yazdılar: her birinin doğumu, vefatı, hocaları, talebeleri, yolculukları, hafızasının durumu, ömrünün sonunda zihninin karışıp karışmadığı ve rivayetinde başkalarınca desteklenip desteklenmediği. Tehzibü'l-Kemal ve Mizanü'l-İ'tidal gibi rical kitapları bu alanda devasa ansiklopedilerdir. Avusturyalı müsteşrik Aloys Sprenger, Müslümanların başka milletlerin benzerini bilmediği bir biyografi ilmi ürettiğini söylemiştir.

✦ Bu neden kesin bir mucizedir?

Dikkat edin: bu bölümdeki haberlerde aşılması zor özellikler bir araya gelir. **Çok sayıda şahidin önünde gerçekleşmeleri** — Hendek'te bin kişi, Bedir'de üç yüz kişi, hurma kütüğü hadisinde koca bir mescit; **birbirinden bağımsız birçok yoldan**, uydurmakta birleşmemiş sahabeden nakledilmeleri; **güzel göstermeyen şeyleri de içermeleri** — bir sahabenin zehirden ölmesi, Cabir'in yemeğin azlığından korkması gibi; ve buna en hevesli kimseler oldukları hâlde **düşmanların onları yalanlamamış olması**. İnsanlık tarihinde haberleri, sözleri ve fiilleri bu incelik ve ayrıntıyla nakledilmiş başka bir adam bilinmemektedir.